



**Ældste Jairo Mazzagardi**

De Halvfjerds

# Undgå syndens fælde

*Hold jer stærke og træf gode valg, som giver jer mulighed for at spise frugten fra livets træ.*

En smuk solskinsmorgen invite-rede jeg mit næsten otteårige barnebarn, Vicky, ud på en gåtur sammen med mig nær en sø, som egentligt er et vandreservoir for vores smukke by.

Vi gik glad af sted og lyttede til den blide lyd fra den krystalklare bæk, der løb langs vores sti. Smukke, grønne træer og duftende blomster stod langs stien. Vi kunne høre fuglene synge.

Jeg spurgte mit muntre og uskyl-dige barnebarn med kønne blå øjne, hvordan hun forberedte sig til sin dåb.

Hun svarede med et spørgsmål: »Bedstefar, hvad er synd?»

Jeg bad stille om inspiration og prøvede at svare så enkelt, som jeg kunne: »Synd er bevidst ulydighed mod Guds befalinger. Det gør vor himmelske Fader ked af det, og følgerne er lidelse og sorg.»

Tydeligt bekymret spurgte hun mig: »Og hvordan får den fat i os?»

Spørgsmålet afslører for det første renhed, men det afslører også en bekymring for, hvordan man undgår at blive indblandet i synd.

For at give hende en tydeligere forståelse brugte jeg naturen, som vi havde rundt om os, som illustration. Da vi fortsatte hen ad stien, fandt vi en stenspæl af anseelig størrelse ved siden af et pigtrådshegn. Den var solid

med blomster, buske og små træer, der voksede omkring den. Med tiden vil disse planter blive større end selve pælen.

Jeg huskede, at lidt længere nede ad stien var der en anden pæl, der allerede var blevet overtaget, lidt efter lidt, næsten umærkeligt, af den omkring-voksende vegetation. Jeg tænker, at en pæl ikke ville opdage, at den trods sin styrke kunne omringes og ødelægges af skrøbelige planter. Pælen kunne have tænkt: »Ikke noget problem. Jeg er stor og stærk, og denne lille plante kan ikke gøre mig fortræd.»

Så efterhånden som et nærliggende træ bliver større, lægger pælen i begyndelsen ikke mærke til det. Så begynder pælen at nyde den skygge, træet giver. Men træet fortsætter med at vokse, og det omringer pælen med to grene, der til at begynde med er skrøbelige, men som med tiden slynger sig omkring og omgiver pælen.

Pælen er stadig ikke klar over, hvad der sker.

Snart fandt vi den omtalte pæl på vores tur. Den var blevet rykket op af jorden. Mit lille barnebarn så imponeret ud og spurgte mig: »Bedstefar, er det syndens træ?»

Derpå forklarede jeg hende, at den kun var et symbol, eller et eksempel på, hvordan synden får fat i os.

Jeg ved ikke, hvilken virkning vores samtale får på hende, men den fik mig til at tænke på syndens mange ansigter og på, hvordan den sniger sig ind i vores tilværelse, hvis vi tillader det.

Vi må være årvågne, fordi små valg, som fx at gå tidligt i seng og stå tidligt op, har store konsekvenser. L&P 88:124 lærer os: »Stå tidligt op, så jeres legeme og jeres sind må være friske.« De, der går tidligt i seng, vågner udhvilede op, friske i legeme og sind og velsignet af Herren, takket være lydighed.

Hvad der kan synes af ringe betydning, som fx at gå sent i seng, ikke bede en dag, springe en faste over eller bryde sabbatten – sådanne små smuttere – får os til at miste følsomheden lidt efter lidt og tillader os at gøre værre ting.

Da jeg var teenager, skulle jeg være hjemme kl. 22. I dag er det det tidspunkt, hvor unge går ud for at have det sjovt. Dog ved vi, at det er om natten, nogle af de værste ting sker. Det er i de sene timer, visse unge tager hen i upassende omgivelser, hvor musikken og ordene ikke giver dem mulighed for at have Helligåndens ledsagelse. Det er under sådanne omstændigheder, de bliver et let bytte for synd.

At blive et bytte for synd begynder ofte med, at nogle vælger venner, hvis standarder ikke er i overensstemmelse med evangeliet, og for at blive populær eller for at blive accepteret af sine jævnaldrende begynder vedkommende at gå på kompromis med evangeliets standarder og love og går ned ad en vej, der kun fører til smerte og sorg for denne person og for personens nærtstående.

Vi må være på vagt for ikke at lade synd vokse omkring os. Forskellige former for synd findes overalt – selv i fx en computer eller en mobil. Disse teknologier er nyttige og kan give os



store fordele. Men upassende brug af dem – som fx tidsrøvende spil, programmer der driver os til kødelig fornøjelse eller noget meget værre så som pornografi – er nedbrydende. Pornografi nedbryder karakteren og får sin bruger til at synke ned i snavsets kviksand, hvorfra personen kun kan flygte med meget hjælp.

Dette forfærdelige uhyre forårsager smerte og lidelse, både for brugeren og for vedkommendes uskyldige børn, ægtefælle, far og mor. Frugten af kødelig fornøjelse er bitterhed og sørgmodighed. Frugten af lydighed og offer er sødme og evigtvarende glæde.

Beslutninger om at følge standarder skal tages på forhånd, ikke når fristelsen opstår. Vore retningslinjer må være:

- Dette vil jeg gøre, fordi det er rigtigt, det kommer fra Herren, og det vil bringe mig lykke.
- Dette vil jeg ikke gøre, fordi det vil trække mig væk fra sandheden, fra Herren og fra den evige lykke, som han lover de trofaste og lydige.

Eftersom Faderen vidste, vi ville foretage forkerte valg, sørgede han i sin vidunderlige, kærlige plan for en Frelser til verden, som skulle sone for alle de menneskers synder, der omvender sig, som kommer til ham og søger hjælp, trøst og tilgivelse, og som er villige til at tage hans, Jesu Kristi, navn på sig.

Hvis vi synder, må vi hurtigt søge hjælp, for vi kan ikke undslippe syndens fælde alene, ligesom den tidligere nævnte hegnspæl ikke kan befri sig selv. Nogen må hjælpe os med at slippe ud af det dødbringende favntag.

Forældre kan hjælpe, og biskoppen er kaldet af Gud til at hjælpe os. Det er ham, vi må vende os til og åbne vores hjerte for.

L&P 58:42-43 forklarer:

»Se, den, der har omvendt sig fra sine synder, ham er de tilgivet, og jeg, Herren, husker ikke mere på dem.

Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil bekende dem og aflægge dem.«

Nogle få måneder efter vores gåtur nær søen blev mit barnebarn interviewet af sin biskop – hendes far – i forbindelse med dåb. Efter interviewet spurgte jeg hende, hvordan det gik. Hun svarede mig næsten bebrejdende: »Bedstefar, et interview er fortroligt. Det ved du godt.«

Biskopper, jeg håber I tager det ansvar alvorligt. For mig ser det ud til, at mit barnebarn voksede meget i forståelse på meget kort tid.

Lige som det træ, jeg beskrev, bibragte sorg, smerte, lidelse og fangenskab, kan et andet træ bibringe det modsatte. Det nævnes i 1 Ne 8:10-12:

»Og det skete, at jeg så et træ, hvis frugt var ønskværdig til at gøre én lykkelig.

Og det skete, at jeg gik hen og spiste af frugten af det, og jeg fandt, at den var yderst sød, mere end alt andet, som jeg nogen sinde før havde smagt. Ja, og jeg så, at frugten af det var hvid og overgik al den hvidhed, som jeg nogen sinde havde set.

Og da jeg spiste af frugten af det, fyldte den min sjæl med overordentlig stor glæde.«

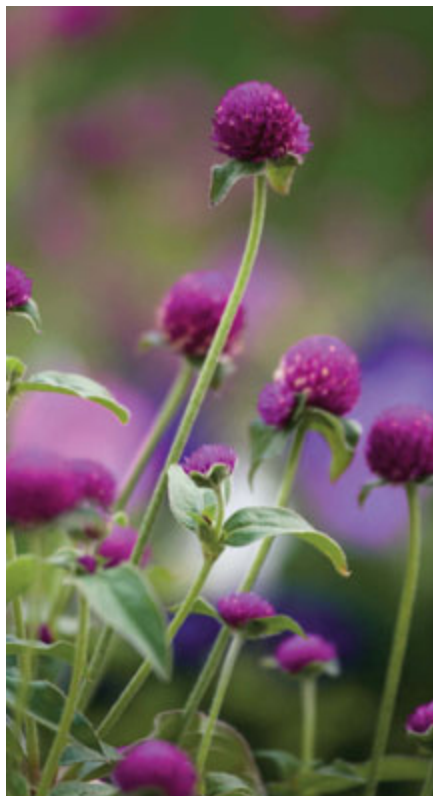
Kære søskende, hold jer stærke og træf gode valg, som giver jer mulighed for at spise frugten fra livets træ. Hvis I af en eller anden grund er kommet på afveje eller har forladt vejen, er vores hånd strakt ud, og vi siger til jer: »Kom. Der er håb. Vi elsker jer, og vi ønsker at hjælpe jer til at være lykkelige.«

Vor himmelske Fader elsker os så meget, at han har givet os sin enbårne Søn, Jesus Kristus.

Jesus Kristus elsker os så meget, at han gav sit liv for at sone for vore synder!

Hvad er vi villige til at give for at være rene og modtage den glæde?

Jeg efterlader jer mit vidnesbyrd om disse sandheder i Jesu Kristi navn. Amen. ■



**Ældste Mervyn B. Arnold**  
De Halvfjerds

## Hvad har du gjort med mit navn?

*En dag vil vi hver især skulle berette for vor Frelser, Jesus Kristus, hvad vi har gjort med hans navn.*

**D**a præsident George Albert Smith var dreng, viste hans afdøde bedstefar George A. Smith sig for ham i en drøm og spurgte: »Jeg vil gerne vide, hvad du har gjort med mit navn.« Præsident Smith svarede: »Jeg har aldrig gjort noget med dit navn, som du behøver at skamme dig over.«<sup>1</sup>

Hver uge, når vi tager del i nadveren, indgår vi pagt om og lover, at vi er villige til at påtage os Kristi navn, altid at huske ham og holde hans befalinger. Hvis vi er villige til at gøre det, er vi blevet lovet den mest vidunderlige velsignelse – at hans Ånd altid vil være hos os.<sup>2</sup>

Ligesom præsident George Albert Smith skulle berette for sin bedstefar, hvad han havde gjort med hans navn, vil vi hver især en dag skulle berette for vor Frelser, Jesus Kristus, hvad vi har gjort med hans navn.

Vigtigheden af at have et godt navn bliver omtalt i Ordsprogenes Bog, hvor der står: »Et navn er mere værd end stor rigdom, at vinde yndest er bedre end at have sølv og guld«<sup>3</sup> og »den retfærdige nævnes i velsignelser.«<sup>4</sup>

Idet jeg tænkte over disse skriftsteder og vigtigheden af at have et godt navn, kom en strøm af minder

til mit sind om det gode navn og den arv, mine forældre efterlod mine fire brødre, mine to søstre og mig. Mine forældre var ikke rige på jordisk gods, ej heller sølv og guld. Vi ni boede i et hjem med tre værelser, et bad og en udestue, hvor mine søstre sov. Da mine forældre døde, mødtes jeg med mine brødre og søstre for at dele deres jordiske ejendele, hvilke var få. Min mor efterlod kun få kjoler, nogle brugte møbler og få andre personlige ting. Min far efterlod noget tømrerværktøj, nogle jagtrifler og ikke meget andet. Den eneste ting af lidt pengeværdi var et beskedent hjem og en lille opsparingskonto.

Vi græd sammen og var taknemlige, idet vi vidste, at de havde efterladt os noget af langt større værdi end sølv og guld. De havde givet os deres kærlighed og deres tid. De havde ofte båret vidnesbyrd om evangeliets sandhed. Vidnesbyrd, som vi nu kan læse i deres dyrebare dagbøger. Ikke så meget i ord, men mere gennem deres eksempel, havde de lært os at arbejde hårdt, være ærlige og betale en ærlig tiende. De havde også fremkaldt et ønske om at videreuddanne os, at tjene på mission og som det vigtigste